

могѣтъ да противоречатъ, нито да противостоятъ сички-ти ваши противници. И ꙗкоже вѣдѣте прѣдани и отъ родители и братіа и сродници и отъ пріатели, и ꙗкоже увѣдѣтъ нѣкои отъ васъ. И ꙗкоже вѣдѣте ненавидими отъ сичкы заради мое-то имя. Но косымъ отъ глава-та ви неще да загине. Отъ търпѣніе-то си придобѣйте души-ты си.

Въ срѣда на вѣ: недѣла.

Отъ Аѡка, зачало: 104.

Иа онова врѣмѣ, нѣкои си говораха на Исуса за храма, че е украсенъ съ хубавы каманіе съ посвѣщеніа, рече: ꙗкоже дождѣтъ дни, въ които това, що глѣдате, нѣма да остане камакъ на камакъ кой-то да сѣ не съсипе. И попытаха го и рекоха: Учителю, а кога ꙗкоже вѣдѣе това? и какво е знаменіе-то, кога то ꙗкоже вѣдѣе това? Тогава имъ казваше: че ꙗкоже вѣстане народъ вѣрхъ народъ, и царство вѣрхъ царство; И ꙗкоже вѣдѣтъ голѣми трѣсове на мѣста, и гладъ, и моръ, оуце страшилища и знаменіа голѣмы отъ небе-то ꙗкоже вѣдѣтъ. А кога видѣте Іерусалимъ обиколѣнъ съ войски, тогава знайте че приближи запустѣніе-то мѡ. Тогава които сѣ въ Іудеѣ, да бѣгатъ по горы-ты; и които сѣ въ срѣдѣ него да излизатъ [навънъ]; и които сѣ въ околности-ты да не влизатъ въ него. Защото тези сѣ дни на отмщеніе, за да сѣ исполне все что е писано. И горко на несправедливы-ты, и на дошцы-ты прѣзъ оныя дни; защото ꙗкоже вѣдѣе голѣ-

ма тѣга на земля-та, и гнѣвъ [Божій] вѣрхъ този народъ. И ꙗкоже да паднѣтъ подъ острие-то на ножъ и ꙗкоже вѣдѣтъ отведени въ плѣнь по сичкы-ты народы. И Іерусалимъ ꙗкоже вѣдѣе потѣпкованъ отъ язычници-ты, догдѣ сѣ исполнатъ врѣмена-та на язычници-ты.

Въ четвъртъкъ на вѣ: недѣла.

отъ Аѡка, зачало 107.

Рече Господь на ученицы-ты си. Всправѣте се и подигнете си главы-ты; защото приближава избавленіе-то ви. И рече имъ притча: Виждѣте смоковница-та и сичкы-ты дрѣвеса: Когато вѣче вы виждате че сѣ развиватъ, знаете отъ самосебе си че е близо вѣче лѣто-то. Тѣмъ и вы, когато видите това че става, знайте че е близо царство-то Божіе. Истина ви дѣмоу, че нѣма да прѣмине този родъ, догдѣ сѣ свѣдѣе сичко това. Небе-то и земля-та ꙗкоже прѣминѣтъ, а мои-ты словеса нѣма да прѣминѣтъ.

Въ петѣкъ на вѣ: недѣла.

отъ Аѡка, зачало, 108.

Иа онова врѣмѣ, Исусъ побѣдаше денемъ въ храма; а ноцемъ излизаше та ноцѣваше въ гора-та нарицаема Селеонска. И сичкій народъ подражаваха при него въ храма да го слышатъ. И приближаваше праздниѣкъ-тъ на бѣзквасны-ты хлѣбове, които сѣ казва Пасха. И первосвященники-ти и книжники-ти тѣрсаха какъ да

говѣшатъ